

РЕШЕНИЕ

№ 2032

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1066** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Ц. М. С. - заместник-кмет на [община], против Решение № 5922 от 20.12.2023 г., постановено по АНД № 3681/2023 г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 11-01-312/31.08.2023 г. на Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което за нарушение на чл. 24, ал. 1, вр. чл. 16, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството (ЗСч) на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

Касационният жалбоподател навежда твърдения за неправилност на обжалваното решение поради постановяването му в противоречие с материалния закон, поради което моли същото да бъде отменено. Посочва, че поради неправилно установена фактическа обстановка, въззивният съд е достигнал до неправилни правни изводи за съставомерност на извършеното нарушение. Прави възражение за размера на претендираното от ответника адвокатско/юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Директорът на Агенцията за държавна финансова инспекция, чрез процесуалния си представител, счита, че касационната жалба е неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита решението на СРС за валидно, допустимо и правилно, поради което предлага да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

По делото е установена следната фактическа обстановка: във връзка с извършена финансова инспекция от органите на АДФИ на 10.03.2023 г. за проверка по законосъобразност относно изпълнението на възложена обществена поръчка за „Доставка на нетна активна електрическа енергия от изпълнител - координатор на стандартна балансираща група, за ниско напрежение, с пълно администриране на информационния поток ЕСО и поемане на разходите за небаланси за обекти на [община] по две обособени позиции“ с УИН 00814 - 2108 - 0045 в РОП, в частност спазването на договорените условия и срокове за изпълнение, плащания и отчитане на разходи по сключени Договор № Д - 50 от 12.03.2019 г. с „Гранд Енерджи Дистрибушън“ ЕООД и Договор № 52 от 13.03.2019 г. с „ЧЕЗ Трейд България“ ЕАД, били установени случаи на двойно осчетоводяване на фактури, както и случаи на неосчетоводени фактури, въз основа на които се следва възстановяване и прихващане от бъдещи плащания на надвнесени суми за предходен месец, във връзка е Решение № 739 от 26.10.2021г. на Министерски съвет за одобряване на Програма за компенсиране на небитови крайни клиенти на електрическа енергия с подпомагане от 110 лв./MWh. В хода на проверката било установено, че в Министерството на финансите бил представен грешен финансов отчет, който не представлял вярно и честно имущественото и финансовото състояние на [община], тъй като отчетните разходи за издръжка, неоснователно били завишени с общо 3 489, 45лв., поради което на Ц. М. С. била ангажирана административнонаказателната отговорност, в качеството му на заместник- кмет, изпълняващ длъжността кмет, съгл. Заповед за заместване № 485 от 30.03.2022г. и ръководител на предприятие по смисъла на §1, т. 24 от ДР на Закона за счетоводството, отговаряйки за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети съгл. чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗСч.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд от правна страна е приел, че обективно е осъществено нарушение на чл. 24, ал. 1 от ЗСч, във вр. с чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗСч. Приел е също така, че наказателното постановление е издадено при спазване на административно-производствените правила и при пълно изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Решението е неправилно.

Настоящата касационна инстанция намира, че фактическата обстановка, авторството на дееца и неговата вина не са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и пред въззивния съд. Следва да се посочи, че нарушението, което е вменено във вина на Ц. С. изисква притежаването на определено качество от дееца, а именно „ръководител на предприятие“ по смисъла на §1, т. 24 от ДР на Закона за счетоводството. В този

смисъл АНО преди да ангажира административнонаказателната отговорност по чл. 24, ал. 1 от ЗСч, във вр. с чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗСч е следвало да ангажира доказателства, които по несъмнен начин да сочат, че от една страна към датата на извършване на деянието С. е бил годен субект на вмененото му нарушение, както и че е действал в това си качество, с което е осъществил посочените в изпълнителното деяние действия, приети като нарушение на материалния закон.

Въззивният съд от своя страна е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила при анализа и оценката на доказателствата, тъй като не е подложил на самостоятелна оценка всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, поради което е стигнал до неправилни изводи, довели до неправилно приложение на материалния закон.

Видно от приложена по делото заповед № 480/29.03.2022 г., във връзка с ползването на платен годишен отпуск, кметът на [община] - К. К., е делегирал правомощията си на А. П. В. – заместник-кмет култура, спорт, социални и младежки дейности, туризъм и инвестиции, считано от 29.03.2022 г. до 01.04.2022 г., включително. В. от своя страна, съгласно приложена Заповед № 485 от 30.03.2022г., е делегирал предоставените му от К. правомощия на Ц. М. С. – заместник-кмет устройство на територията, като времеви период на заместване е само за един ден – на 31.03.2022 г. В този смисъл на 30.03.2022г., посочената от АНО като дата на извършване на нарушението, правомощията на кмет на [община] са изпълнявани от А. В., поради което С. не е притежавал качеството „ръководител на предприятие“, а оттам и не може да бъде субект на нарушението по чл. 24, ал. 1 от ЗСч, във вр. с чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗСч. Така, ако беше анализирал всяко писмено доказателство поотделно и в съвкупност, съдът би стигнал до извода, че посоченото от АНО нарушение е несъставомерно, а оттам и че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на С. за това, че на 30.03.2022 г. в качеството му на заместник- кмет, изпълняващ длъжността кмет и ръководител на предприятие по смисъла на §1, т. 24 от ДР на Закона за счетоводството, е отговарял за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети съгл. чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗСч.

По изложените съображения решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се отмени обжалваното наказателно постановление. Предвид изхода на спора, на касатора се следват разноси, каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5922 от 20.12.2023 г., постановено по АНД № 13681/2023 г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 11-01-312/31.08.2023 г. на Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 11-01-312/31.08.2023 г. на Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което за нарушение на чл. 24, ал. 1, вр. чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗСч на Ц. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.